

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Osithae Virginis Et Martyris: Ex ea quam fortè Albericus Veerus Regularis conscripsit. lib. 1. Catalog. Britannic. Tempus martyrij patet infrà.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

VITA S. OSITHAE VIRGINIS ET

Vide Tom.
8 Annal. C.
Baron.

Martyri: Ex ea quam fortè Albericus Veern
Regularis conscripsit. lib. 1. Catalog. Britannie.
Tempus martyrij patet infra.

7. Octob.
Patria &
parêtes eius.

BEATA Ositha nobilissimis Anglorum
Borta natalibus, filia quippè Frictheuualdi
Regis, & VVilteburgæ filia Regis Penda
Merciorum, præclaro meruit in Ecclesia Chri-
sti, martyrio coronari. Hæc cum puella, sanctæ
Moduennæ Abbatissæ bonis esset informan-
da moribus tradita: illa quæ eam Edithæ virgi-
ni sanctitatis merito claræ, sanctarum quæ vir-
ginum matri commendasset; Editha die quo-
dam pij cuiusdam codicis lectione mirificè re-
fecta, vt Moduennam salutaris lectionis par-
ticipem faceret, misit Ositham cum eodem co-
dice ad sanctam Abbatissam: vt eundem vitæ
spiritalis succum abundè ex eo hauriret. At ve-
rò Ositha ligneum quendam pontem transita-
ra, parum cautè vestigia firmans, vi ventorum
impulsa, deorsum in flumen per præceps cor-
ruit, atque eius impetu raptâ, momento tem-
poris absorpta est.

Ositha à flu-
mine absor-
betur.

Elapsis autem tribus diebus Angelus Domi-
ni Moduennæ in cella oranti apparès, monuit
eam, vt festina ad fluuium pergeret, rem quæ
apprimè necessariam expediret. Moduenna vo-
ci angelicæ obediens, vt eò peruenit, inuenit
Editham, puellam Ositham anxie quæritantē.
Qua non inuenta, Moduenna cum ea in vota
preces quæ incumbens, post largum lachryma-
rum imbrè, Ositham è fluuiio cum codice pro-
dientem recepit, eam quæ magna cum exulta-
tione

Vide mira-
bilem vim
preum san-
ctarum vir-
ginum.

tione

tionem amplexans Edithæ restituit, domumque remisit. Locus autem ille ab euetu nomen sortitus, ab incolis Nunpole appellatur: quanquam illa nigro solum pallio amicta, monialis tunc non fuerit.

Post decessum autem sanctæ Moduennæ beata Ositha virtute & moribus ornatissima, ad ædes paternas reuocata fuit. Ibi cum in studio virtutum quotidie proficeret mirifice, iamque nubilis à Sigero Orientalium Saxonum Rege, in coniugem expeteretur, illa reiectis semper parentum blanditijs, animo & actione virginittatis sibi puritatem vnicè cordi esse declarabat. Attamen quamuis renitens & inuita, nuptijs regali apparatu instructis, Regi illi tradita est. Sed affectum & desideria sua cælesti spòso sedulo commendans, preces vòtaque Deo offerabat instanter, vt ipsam à viri còtractu immaculatam conseruaret. Interim diebus multis, laudabili quadam fallacia, multarumque occasionum opportuno prætextu, represso Regis desiderio, tandem in secretius cubiculum Rex voti eius plarè ignarus, iussit eam introduci, vt diu optatis eius frueretur amplexibus. *Inuita coram iungitur Sigero Regi Ositha.* Ecce autem nutu diuino adest nuncius, Regi iucundos adferens rumores, ceruû habitu & forma corporis spectabile, præ foribus regie domus discurrere. Ita Rex intactam deserens Reginam, adiunctis sibi venatoribus, ad persequendum ceruum perniciousè aduolat. Ositha verò tanquam è naufragio erepta, gratijs, vt par erat, liberatori suo Christo actis, mittit celeriter Orientalium Anglorum Episcopis Eccæ & Beduino viris religiosis literas, vt festino gressu venientes

Induit habitum monasticum.

ipsam religionis habitu exornent, veloque imposito monialem consecrent. Ad sunt illi dicto citius; cunctaque ex imperio Reginae exequuntur.

Rex id permittit & monasterium ei condit.

Paucis verò post diebus rediens à venatione Rex, ad visitandam Reginam alacriter properat; cernensque eam sancto indutam habitu, & voto diuino obligatam, mœrore quidem afficiebatur: sed nolens amorem in odium commutare: constructis ædificijs religioni accommodatis, Chichensem ei villam possidendam tradidit. Tum illa sacras sibi virgines adiungens, vitæ austerioris propositum aggreditur; morum disciplina, silentij rigore & censura continentiae singulas informat, & tum verbo tum exemplo ad amorem cælestiũ & mundi contemptum indefinenter accendit. Cumque in Dei famulatu aliquamdiu desudasset, humani generis inimicus, & virtutum exterminator diabolus, beatæ eius cõuersationi inuidit, & quam de die in diem proficere conspexit, à via sanctitatis auertere studuit. Itaque satellites suos ad sanctæ virginis euersionem misit, è Danorum finibus filios perditionis: Christianæ fidei & pietatis expertes; piraticis & Christianorũ cędibus assuetos; rapinis inhiantes, & cunctis sceleribus impijsque facinoribus plus satis insignes.

Danorum feritas.

Anno igitur Domini sexcentesimo quinquagesimo tertio, mense Octobri, gentiliũ caterua è Danorum partibus nauibus aduecta, apud Orientales Saxones ad villam Chichensem appulit; atque in terram exposita rapinis & incendijs in Christianos sæuire cœpit. Ille verò, qui

qui inter scelestos illos primas obtinebat, conditione beatæ Osthæ & religione comperta, precibus & munerib. eam ad idolatriam protrucare, minas etiã verberum vulnerumq; intẽtare, nisi deorũ, quos colebat, venerationi consentiret. At virgo sancta & blanditias contemnens, & minarũ asperitatem nihil reformidãs, supplicia impendentia paruipendit. Quamobrem princeps ille, neque eius constantiam, neque deorum suorum iniuriam ferre sustinens, capitali in eam lata sententia, caput submittere coëgit. Quod cùm amputatum ei esset, corpus mox sese subrigens, apprehenso humi capite, recto tramite, & firmis vestigijs progrediens, ad Ecclesiam Apostolorũ Petri & Pauli per tria ferè stadia illud detulit. Ad ostium aut Ecclesiæ obseratum subsistens, manibus cruentatis fores pulsat, relictisque ibidem sanguinis vestigijs, in terram corruit. Eo autem loco, vbi capitalem virgo sancta subiit sententiam, fons perspicuus erupit, varijs morborum generibus præbens sanitatem.

Porro audito eius martyrio, parentes præcipuo eius desiderio æstuantes, vt vel truncati corporis pignore consolati doloris iacturã redimerent, corpus ad se adferri curarunt: idque in Ecclesia Ailesbirię, in plumbeo locello, honorificè collocarũt: vbi perpetratis multis miraculis, tandem sacræ reliquiæ, cælesti visione quendam ad hoc opus excitante, ad Ecclesiam Chichenensem translatae sunt; quas Mauritius Londoniensis Episcopus in precioso scrinio recondidit: & Roffensis Episcopus, qui præsens aderat, à graui infirmitate curatus est.

*Dani popu-
lantur An-
glos.*

*S. Osthæ de-
collatur &
fert caput
suum.*

*Miraculum
ad locũ eius
Martyrij.*

*Claret mira-
culis post o-
bitum.*

Vide Tom. 2
Annal. C.
Baron. &
Notat ad
Martyrol.
Roman.

CERTAMEN S. ET GLORIOSI MARTYRIS DEMETRII THESSALONICENSIS: Ex eo quod est apud Metaphrasten. Coronatus est anno Christi 304. Marcelli Papae 1. Const. & Galer. Imp. 1. vel circiter.

8. Octob.

Patria &
genus eius
illustre.

DEMETRIUS ciuitate Thessalonica oriundus, parentum stemmate & genere clarus, primam originē ab antiquis Macedonibus traxisse fertur. Sed hic tantus natalium splendor, quanquam non contemnendus, tamen si ad illustria illius virtutum maximarum ornamenta conferre velimus, obscurus quodammodo earum respectu videri potest. Nam cum eo tempore seua & immanis Tyrannorum persecutio, Christianam pietatem vehementer oppugnaret, Demetrius, vnus inter omnes, nō fide tantum, religione & pietate ornatissimus, sed & miraculorū gloria illustris, præclarum sanè certamen sustinuit. Quod quæ ratione confecerit, non erit abs re per cunctas illius ætates describere.

Præclara illius indoles & ingenium.

Cum puer adhuc liberalibus disciplinis adhibitus esset, corporis animæque nobilitate omnibus superior, singulari quodam ingenij acumine præditus erat: tum ad disciplinas imbuendas, tum ad mores colligendos & benignitate quadam admiranda condiendos. Vultus verò elegantia internum animi candorem sole meridiano clarius, exprimebat. Optimis igitur moribus & instituto vitæ honestissimo, pueritiam pubertatemque transmittens, antequam togam sumeret virilem, insigne aliquod mili-

Dat operam militis.